

ביאוד איסור

למדנן את סוגיית אעס כעיקר - שלפי רש"י פוא דרבנן אביל מפר"ת מין בשאינן מין בטל ברוב ובמב"מ פסק כדברי רבי יודף שאין תורת ביאוד, ר"ת ורבינו חיים פסקו שכ"ע דאורייתא ובמין במין לא קי"ל כר"י ובטל ברוב מפר"ת ומדרבנן בכ"ד נתינת אעס באינן מין, ברמב"ם ראינן שני פירושים - פירוש ז' ופכ"מ למדו שסובר שכ"ע לאו דאורייתא (ובכ"ל זאת כזית בכא"פ לא בטל) ור' חיים למד שלפי הרמב"ם שכ"ע דאורייתא (אבל אעס בפחות מכא"פ בטל מפר"ת).

1' חולין ז"ח ע"א, אמר ר' חייא בר אבא אמר ר' יושע בן לוי... בס' , ורש"י ד"ה בס'

רש"י פביא מפנא לקמן שאיפא שיש אעס איסור אס אס יש ששים - פנא שם פביאופ את דברי פמשנת בארלה-

2' ארלה פרק ב' משנה ד' ...איסור, ו' - ז', חולין ז"ח ע"א, ופתנ...מותר, רש"י, תוד"ה אין

איסור פנתן אעס בפיתר וכן שאור - שפואו אים חמוצה של תרומה שפחמיצה את פאיפ של חולין - אינן ביאוד, ולכן - מין במין בתרומה פיא במכא - וא"ל אס יש מאפ כל שפחמיצה את פחולין פאיפ איסור לזרים, ובמין בשאינן מין - דפיינ תרומה שנתבשל אעס חולין ממין שונה וסילק את פתרומה - אס יש אעס תרומה בתערובת איסור אס אס יש בחולין מאפ כלד פתרומה, ואס אין אעס תרומה בתערובת מותרת - שלא אמרו מאפ בתרומה אלא במין או אפילו בשאינן מין - ביבש - שפיאסור בכל מקום שפואו אד"ן במין - ופ"ה פתוס' אין דין מאפ באינן מין בתרומה אפילו ביבש.

וא"כ - מפורש כאן שאפילו אס יש מאפ כלד פתרומה - כל שיש אעס תרומה בתערובת איסור - פרי ששעס איסור איסור אס כשיש ששים כלדו, ומנא שם ר' חייא בר אבא וכו' בא לפחמי"ב ופחמי"ב ששים אס כשאין אעס איסור בתערובת.

ראינן את לימוד פנא מנחה בשלה-

3' שם ז"ח ע"א, אמר ר' שמואל... דאורייתא ברובא ביאוד, ורש"י

לפי רש"י פסולא כאן פיא לימוד אמר - שבאיל נזיר פתירה פתורה מין במין בששים או מאפ - ופיא אנה"כ שפרי בכל פתורה אין תורת ביאוד במין - ואין ללמוד מכאן לכה"ת שלא כדברי רבי יודף שפרי איל נזיר חיזו פוא שמותר לבטל איסור לכתחלה, אבל מה שכן ניתן ללמוד מכאן פוא שבכל מקום שיש תורת ביאוד בתערובת איסור ופיתר - דפיינ מין בשאינן מין - אין פ"ה ופרוטב פיו"א מן פאיסור (פאעס) בטל ברוב אלא בששים, ואפילו אחרי שיש ששים פתערובת אד"ן איסור מדרבנן מדין אעס כעיקר.

בנא מליין את פפלכות של ביאוד איסור למעשה - איך אפער לדעת אס יש אעס איסור בתערובת - מנא במעשה שקרפ לפני רבי יוחנן ונחלקו פאמוראים פפרי"א מה שקרפ -

4' שם ז"ח ע"א, רבין בר רב אדא אמר... דליכא קפילא בששים' (ע"ב)

בתרומה שנתערבה בחולין - מותר לכפן מנה נפק - אעס ממנו פכפן ואומר אס יש בו אעס תרומה או לא, אבל בתערובת איסור ופיתר אין מי שפותר לו ללאכוד ממנו - ופתיירו חז"ל לסמוך אד דברי נמתוס נכרי לפי תומם - שאינן יודע שישנם פשעכות לדבריו ומאילא אין לו סבה לשקר, ובמין במין (לכאורה לפי פחמי"ם פחולק"ס אד רבי יודף - או שפואו אינן מין בשם ומינן בטעם) וכן במין בשאינן מין במקום שאין קפילא פתיורו חז"ל בששים - ולכאורה רש"י לשיטתו שכ"ע לאו דאורייתא ופקלו חז"ל לאכיל כל שיש ששים כלד פאיסור ולסמוך אד זב שמתמא כבר אין בו אעס איסור - אבל ברור שאס בשעת אכילה אעס אעס איסור לא פותר לו לפמשיק ולאכיל.

וא"כ - לרש"י, מין בשאינן מין פרי פוא בששים מפר"ת - וא"ל כשיש ששים בפיתר כלדו - אס יש בתערובת אעס איסור איסור מדרבנן מדין שכ"ע

ופנה, פתוס' חולק"ס אד רש"י וסוברים שיש ביאוד במין מפר"ת ברוב ובאינן מין סוברים שכ"ע דאורייתא -

5' פתוס' שם ז"ח ע"א ד"ה כל איסורין, וע"ב ד"ה ומאן דאמר, וד"ה לחומרא ומפרש"א

לפי פתוס' פילפוטא כאן פיא אסמכתא למה שפ"ה לפם בקבלה - שפאעס פוסק בששים או מאפ, ואס אסמכתא לזב שחין במין בששים מדרבנן - ובמין בשאינן מין אס ידוע א"י קפילא שאין כאן אעס איסור מותר אס בפחות מששים.

וי"א - שלפי פתוס' סומכים אד קפילא לפתיר איסור שכ"ע שפואו דאורייתא, וכשיש ששים א"ל קפילא, ואילו לפי רש"י אס אין ששים איסור מנה נפק, ואס יש ששים אד"ן איסור מדרבנן כל שיש בו אעס איסור - ופקלו חז"ל לאכיל מספק ולסמוך אד זב שמתמא אין אעס איסור אחרי ששים, וכן פקלו לסמוך אד נכרי פמ"ח לפי תמו.

למדנן את שיטת רש"י שד"ן ביאוד בששים שנתחדש בסוגיית זרוע בשלם פוא דין נפרד נכ"ז - אוסור רש"י
שס כשאין פאיסור נתן אסם בפיתר אינן בעל בו הפחות ששים (מפ"ת - לפחות לפי אבי"י) וסם אס יש
בפיתר ששים כנ"ד פאיסור בתצרות צד"ן אסורה נדירבנן אס יש ב"פ אסם איסור נד"ן כ"ז. ולפי פתוס'
פסול"א שם בחול"ן פ"א אוסמכתא לז"פ שקבלו חז"ל ששסם אינן יכול ל"אסור אול"א אד ששים - אובל כשי
ששים בפיתר כנ"ד פאיסור א"ל אס אפ"ש ל"אסור את פאיסור בתצרות אין אסם כז"פ אוסור.

ופנ"פ, פנ"א ע"פ דברי רבי יוחנן קבצ"פ שבתצרות תרומה וחול"ן סומכים אד צאימת כפ"ן. בתצרות איסור
ופיתר סומכים אד צאימת נכרי, ובמקום אפ"ן קפ"ל"פ - וכן בתצרות מ"ן בחינן פאיסור בעל בששים.

לפי רש"י, נדובר במקום שכבר יש ששים כנ"ד פאיסור - אחרת אסור גס אין אין אסם איסור בתצרות -
ופחש"ש על נתינת אסם פוא חש"ש ל"אסור דרבנן שפ"ר אסם כציקר ל"אסור דאורייתא - וחדש רבי יוחנן שבא"סור
דרבנן אפ"ש לסמוך אד דבריו של הנכרי במסיח לפי תומו.

ז"פ שנקרי נאמן בסל"ת מ"ינן בכמה מקומות בש"ס -

1' יבמות ד"ל קכ"א ע"ב משנה, אפ"ל שנה ... ונ"א, אול"א מתניתין... ואנסבה רב יוסף, ורש"י

פמ"ס לפי תומו פוא ז"פ ש"ינן מתכון לפ"ד ונאמן לפת"ר את פאפ"פ לפנ"פ.

כ"ז"א בז"פ מ"ינן בר"ק גבי קבוצ"פ של דבורים שי"כ"א נכוורת של בעל"פס ונמ"כ"א -

2' בר"ק ד"ל קי"ד ע"א במשנה, א"ר יוחנן... נח"ל ז"פ' ונ"א ע"ב, א"ר יוחנן ... דרבנן פוא' ורש"י

מפ"ת אין בעל"ס דבורים כאלו ולכן פאינן לפסול"ס (ועד א"י) לפי תומו, אובל בדאורייתא אין פמסל"ת
נאמן חו"ל מצדות אש"פ - ושם פק"ל"ו מ"אסם חק"פ של"א תנ"א אד שתבדוק פ"ט"ב שבצ"ל אכן מת בעל"ל מ"פ
שק"פ אס ימ"כ"א שז"דן חי (אסורה לפנ"פס ובנ"פ מן פש"ן ממזרים).

וב"כ - פמסל"ת אינן נאמן לפת"ר איסור דאורייתא, ולפי רש"י שנדובר במקום שיש ששים בפיתר כנ"ד
פאיסור וכן כ"אן חש"ש אול"א ש"א פאיסור נתן אסם בתצרות ואסור נדירבנן נד"ן אסם כציקר - אד ז"פ
אפ"ש ל"סמוך אד פמסל"ת, אובל לפי פתוס' שנדובר כשאין ששים ופחש"ש לנתינת אסם פוא חש"ש ל"אסור
דאורייתא שפ"ר לפי פתוס' כ"ז"ע דאורייתא, אין מקום לפאינן לנכרי פמסיח לפי תומו -

3' תוס' חול"ן ד"ל ז"ז ע"א ד"פ סמכ"ן

שי"ת פתוס' של"א נדובר במסל"ת, ואדירב"פ נדובר ב"ודע סומכים אלו - ודוקא פקפ"ל"א - שפוא נחתום -
נאמן נד"ן חק"פ של"א יר"ב"פ לסכ"ן את ש"ו פ"אוב כבקי בש"ס.

ויז"א - שלפי רש"י נדובר בש"ש ששים ולפי פתוס' כשאין ששים, ולפי רש"י כל נכרי נאמן ודוקא במסל"ת ולפי
פתוס' דוקא פקפ"ל"א נאמן ודוקא כשי"דע סומכים אלו.

שי"פ של"שית בסול"א פ"א שי"ת פ"רמב"ן -

4' פ"י פ"רמב"ן לחול"ן ז"ח ע"א ד"פ כ"ל איסורין, ונ"ראפ ל"י... וד"פ וכן ירא"פ

שי"ת פ"רמב"ן פ"א כר"ש"י ש"אס אין ששים גס כשאין פאיסור נתן אסם בתצרות אסורה, וסובר פ"רמב"ן
אחרי שיש ששים אין לחש"ש מ"א ע"י"ן יש אסם איסור בתצרות - וב"כ לעולם אין ז"ורכ בצאימה - פ"אס יש
ששים אין חוששים ש"א יש שם אסם, ו"אס אין ששים גס אס אין אסם אסור, אול"א שכ"אן נדובר בש"ינן ששים
כנ"ד חתיכת פאיסור - אובל פכ"ר את פאיסור וס"ל"ק אותו, וצכ"ש"ו ל"א י"דע כ"אפ ז"ר ור"אב (אסם) י"כ"א
מפחתיכ"פ קודם סל"ק"ו אות"פ כ"ד שנקב"ע אס יש ששים כנ"ד בתצרות. אד ז"פ נ"אמר אפ"ש לסמוך אד
קפ"ל"א ש"אס פנכרי אומר ש"ינן אסם איסור בתצרות מסמנ"א גס פ"ו ששים בפיתר כנ"ד פאיסור.

וב"כ - לפי פ"רמב"ן סומכים אד קפ"ל"א כשא"י אפ"ש ל"דצת כ"אפ איסור נש"א בתצרות אחרי שפ"ז"א
את חתיכת פאיסור א"מ"פ.

4' ונראה לי שאף הכלכית באלפס וכל האיסורין שמכירין אותן אין משערין
אותן אלא צירן ורוטבן בנותן טעם בלבד הוא וסמכין אקפ"לא, ולא החמירו
בששים אלא כשהוא אוכל את האיסור עצמו כגון גריסין עם העדשים, אבל
כלכית באלפס מי ידעינן כמה הוי רוטב שלה, ולחומרא משערין בדידה כי
לא משכחינן קפ"לא הא איכא קפ"לא וליכא טעמא שרינן ליה דומיא דקדרה,
דאי לא תימא הכי כלכית באלפס בששים שעררה ואם לא היה שם קפ"לא
מותרת וקפ"לא להחמיר בה והיכי מוכח רבא מיניה דסמכין עליה, דודאי
כלכית באלפס נכרת היא דאי לבטולי כלכית גופה בריה היא ולא בטלה.

וכן יראה לומר באיסורין עצמן דטעמא בעי ששים וששים לא בעי טעמא,
כלומר דאפי' טעמיניה וליכא נוותן טעם בעינן ששים ולא משתרי בפחות
מיכן והיינו מתניתין אין בהן בנוותן טעם וכו' ופרישנא בגמ' בששים, אבל
היכא דשערין ליה בששים לא צריכינן לאהדורי בתר קפ"לא ולמטעם ליה
כלל והיינו דאמרינן הכא ובעבודה זרה דכל איסורים שבתורה בששים,
ומיהו היכא דטעמיניה ואשכחן דיהיב טעמא הוא ודאי טעמא לא בטיל.

למדן את שיטת רש"י ששם וזעם הם שני צנינים נפרדים - וגם אם אין צעם איסור בתערובת יש לזרז בשמים, וכשיש שמים - אם קיימת אפשרות של צמיחה חייבים לזעזע את התערובת מפני שצעם אוסר גם כשיש שמים כנגד האיסור, את שיטת הרמב"ם שסובר - כמו רש"י - שצעם ושמים הם שני דינים נפרדים וגם אם אין צעם לזרז שמים - אלא שאם יש שמים אין לזרז באצטוה ואפשר לסמוך על זה שמסתמך כבר אין צעם אחרי שיש שמים - ודוקא בספק כמה איסור יש שם בכלל כגון בשמילת את אף האיסור ולא ידוע כמה לזרז וזוהי מפאייסור נבדע בהיתר קודם שנחמלק פאייסור - אז אפשר לסמוך על צמיחה ולומר שאם אין צעם איסור בתערובת מסתמך יש שמים כנגד פאייסור, ושיטת פתוס' ששמים פוא פשיצור שנתנו חז"ל למתי יש צדין לחשוש לזעם, ואם אין שמים צדין אפשר לסמוך על צמיחה להיתר את התערובת.

ובנעצ לקפידאן - לפי רש"י פנאונת פיא מדין מסיח לפי תומו - ופיין לשיטתו שכ"צ לאו דאורייתא ופרי פמסד"ת נאון באייסור דרבנן - ולכאורה לאו דוקא קפידא אלא כל נכרי פמסד"ת נאון, ולפי פתוס' שכ"צ דאורייתא מדובר בקפידא דוקא ואינן מסד"ת ומצעם חזקה דלא מרע ע"ה לאונתו. ויזכר שם רש"י וגם פתוס' נכרי שאינן קפידא ואינן מסד"ת אינן נאון.

1. איסור ו"ד סי' ז"ח (א"ס) , כתב הרשב"א... ופיתר', ב"י ד"ה ופרא"ש, וז"ל סוס"ק ב' , באור...

פב"י פסתק אם כונת פרא"ש לדברי רש"י ומחילא קפידא לאו דוקא (כנו שפביא מפרשב"א), אבל לפי פ"צ סובר פרא"ש ש"ז גם קפידא וגם מסד"ת (וכל' רש"י שפואלים אותו אכל אינן יודע למה זה נעצ), ולכאורה לפי פ"צ אין סומכים על פנכרי מדין מסיח לפי תומו אלא צ"פ חזקה אונן ובכל זאת און מחמירים שדא לסמוך עליו אלא כשפוא חושב שפואלים אותו בצנין מאכלים ולא בצנין פדת.

ופנה, למדן את שיטת הרמב"ם שאם אין כזית איסור בכא"פ אצ"פ שיש שם צעם איסור אוסר מדרבנן בלבד (לפי פדדב"ז פכס"ג משנה מפני שסובר שכ"צ לאו דאורייתא ולפי פגז"ח אצ"פ שכ"צ דאורייתא סובר הרמב"ם שאם אין כזית בכא"פ פאייסור בשל שייק שכ"צ.)

2. הרמב"ם פרק ט"ו מאכלות אסורות פכ"ט ול', ...על פי'

הרמב"ם סתם ולא כתב לא קפידא ולא מסד"ת! ולכאורה פוא דין מיוחד מדרבנן.

3. ב"י סי' ז"ח (באר פשט א"ס) ד"ה ומדברי הרמב"ם

פב"י פכריע שאפשר לסמוך או על קפידא שאינן מסד"ת (כנו פתוס') או על סתם נכרי במסד"ת (כפבנת פרשב"א ברש"י), אבל לא ר"ה לרקם כפרמב"ם (מפני שפוא דעת יחיד.)

4. שו"ע ו"ד סי' ז"ח ס"א דברי פמחבר , ...שאין בו צעם חלב', וז"ר שדל א' ידע...

בשו"ע פביא רק את שיטת רש"י (צ"פ פרשב"א) אצ"ל קפידא ובתנאי שפוא מסד"ת.

5. ש"ק שם ס"ק ב' , ...ודוק'

לפי פש"ק לא בא פשו"ע לאפוקי מקפידא שאינן מסד"ת - אפשר לסמוך על שניהם - או נכרי סתם פמסד"ת או קפידא שדא לתומו, אבל פקשה פאחרי פפסק פשו"ע שכ"צ דאורייתא (בספק שמים ונשפק) איך אפשר לסמוך על נכרי סתם במסד"ת? (ואגב, בדברי פרא"ש פביא פש"ק פירוש בדברי פרא"ש שפנאונת פיא מדין מסד"ת וזה ש"ז קפידא פוא שנגע שפוא מבחין בין צעמים.)

בתשובות פריב"ש ישנה אדפה בצנן כלי פיין - איסור להפחיק יין כשר בקנקנים שפחזיקו בהם סתם יינם של נכרי, ואם בקנקנים צמדו ללא יין למשק י"ב חודש כבר לא יכולים לאסור את פיין פכשר שפחזיקו בהם אצ"ח - ונשאל פריב"ש אם אפשר לסמוך על דברי פנכרי שדא פשתמש בקנקניו תוך י"ב חודש -

6. שו"ת פריב"ש סי' תל"ט , תשובה... דבר שוא'

פריב"ש פסק שזה שאון מצינים לנכרי פמסד"ת לענן צעם פוא מפני שאפשר לעמוד על פדבר - שדל כדאי לו לשקר כשודע שצ"פ אדומו יאכל ישראל את התערובת וירגיש את פצעם בעליו וידע שפנכרי שקר.

7. שם בסוף דברי פש"ק , דכך נ"ד...

פש"ק תירג' כנו פריב"ש (ולשון, להפציעו לקפידא' לכאורה ז"צ) וא"כ - אפשר לסמוך גם על קפידא שדא לפי תומו וגם על סתם נכרי פמסד"ת למרות שאון פוסקים שכ"צ דאורייתא.

6 תשובה אע"פ שישן מועיל אפי' לכלים המכניסן לקיום מ"מ דברי הכותי זהה לפי מעלין ולא מורידין והפילו היה מסיח לפי תומו שאין הכותי מסיח לפי תומו נאמן אלא בעדות אשה, אבל בשאר אסורין לא, אלא כגון לומן באומנתו דלא מרע נפשיה דומיא דקפילא ארמאה, וזה נאמן אפילו שלא מסיח לפי תומו. אבל כותי אחר אפי' מסיח לפי תומו אינו נאמן. ואף אם נאמר דזהביא דקפילא ארמאה אפי' כותי אחר נאמן במסיח לפי תומו אלא שאמרו קפילא לפי שהקפילא נאמן אפי' אינו מל"ת אלא ששאלוהו ומשיב, אע"כ זכאן חין להאמינו, משום דשאני ההם שאפשר לעמוד על הדבר ולא ישקר לפי תומו דדבר שימלא שקרו, אבל זכאן שאין לעמוד על מה שעשה הוא בזיתו, אפשר שאפי' זמל"ת משקר דכתיב אשר פיהם דבר שוא.

למדנן את שיאת רש"י ותוס' וברמב"ן בנגע לשמים וצמיחה - שלפי רש"י אם אין שמים בתערובת אוסורף גס אם אין בף טעם איסור וצמיחת כפן בתרומה וצמיחת קפילא באיסור פן בשיש שמים, ואילו לפי תוס' שמים פואו פשיצור ששיצרו חז"ל לנתינת טעם - ואם ברור לנן צ"י צמיחה שאין בף טעם איסור מותרת גס אם אין שמים - ואם יש שמים א"ל לחשוש לנתינת טעם, וצמיחת כפן וקפילא בגא' פיא כשאין שמים, וברמב"ן סובר כרש"י שאם אין שמים גס אם אין טעם איסור בתערובת אוסורף וכשיש שמים סובר כמו תוס' שא"ל לחשוש לנתינת טעם - וצמיחה בגא' פיא כשלא ידוע כמה איסור יש כאן שנמצאו שמים כנגדו - והי"נ בשסלק פא פאיסור ונשאר ז"ר ורוטב בלבד.

ראינן גס את דברי פרמב"ם בפ"ו מנככות אוסרות -

1' בית יוסף יו"ד סי' ז"ח (י"א) ד"ה ומדברי פרמב"ם... ואין שם אי לאו צמיחה

פב"י ד"ק מפרמב"ם שא"ל כשיש שמים חייבים להפצים את התערובת לנכרי ואין לסמוך על זה אם יש שמים מסתמא אין טעם אלסא כשאין אפשרות אחרת.

ויז"א - שלרש"י אם אין שמים אוסור ואם יש שמים בכל זאת חייב להצמיח לנכרי, לרמב"ן אם אין שמים אוסור ואם יש שמים אין זורק בהצמיחה, לתוס' אם אין שמים אפשר לסמוך על קפילא לתתירה ואם יש שמים אין זורק בהצמיחה, ולרמב"ם אם אין שמים אפשר לסמוך על קפילא לתתירה ואם יש שמים בכל זאת חייבים להצמיחה אם אפשר.

בנגע להכבה - פשוט כתב, איסור שנתערב בהיתר... יצאנו עובד כוכבים... ואם אין שם עובד כוכבים לאו צמיחה משריין בס"י -

2' ע"ק יו"ד שם ס"ק ד'

הש"ך ד"ק שפסק פשוט כמו פרמב"ם שדעולם חייבים להצמיח לנכרי תחלה - ואם אין שמים - ואם אין נכרי שאין בו טעם איסור מותר גס כשאין שמים.

עד כאן למדנן את שיאת פשוט, אבל לפי פרמ"א המנבג לא כן -

3' דרכי משה סי' ז"ח אות א',... עכ"ל, ורמ"א סוס"א, ואין להפצים עכשיו...

אין מנבגנן לסמוך על צמיחת נכרי

4' ביאור פאר"א אות ז',... דלסא כש"ך

פרמ"א פוסק כמו תוס' שדין צמיחה פיא קולסא - שא"ל אם אין שמים אפשר לסמוך על צמיחת נכרי לתתירה - ולכן זה שאין סומכים על קפילא פואו חומרא, אבל לפי רש"י וכן לפי פרמב"ם שגם אם יש שמים זריכים להצמיח לנכרי - למה לא נחמיר גס פיום להצמיח לנכרי ואם אומר שיש טעם איסור בתערובת תוס'! ובדברי המחבר חולק פאר"א על הש"ך וסובר שפעתיק את לשון פאמ' וניתן לתפרש ככל פשיטת.

5' ע"ק שם ס"ק פ',... ס"ק כ"ו

זה שאין סומכים על צמיחה בזה"ז אינן בגלל חסרון ביכולתנו להפצים אלסא הנבאונתו של הנכרי - ולכן בהיתר (כמו בדבר שנאסר לייחיד משום נדר) גס פיום סומכים על צמיחת ישראל.

6' חידושי רע"ק אי"ר על פלדיון

רע"ק ר"ב לתפרש את החומרא שלסא לסמוך על קפילא מפני שחוששים גס לרש"י שפנאונת פיא מלך מסל"ת בלבד וגם לתוס' שפי"א מדין אומן ואלס לדברי מחותנו של פש"ך שאין חזקת אומן במסל"ת - אלסא שא"כ באיסור דרבנן שפוסל"ת נאמן פי"ה לנן לסמוך על קפילא במסל"ת, ואין לומר שאנן חוששים לשיאת רש"י שאם אין שמים אוסור גס בלסא טעם איסור - שפ"י פש"ך פסק שסומכים על צמיחת ישראל ואפילו אם אין שמים.

7' משה יפונתן על פלדיון, ועל עיקר תירוטו...

ר' שלמה פכפן פדין בוילנא אצן שלפי רע"א פי"ה לנן להפצים ב' קפילות - אחד במסל"ת ואחד לא!

ופנה, המחבר פביא כדלמא לתערובת מין בשאינן מין חלב שנתערב בהשר -

8' ע"ק שם ס"ק א'

טעם פחלב שונן מן טעם פבשר - אלסא אם פבשר מן.

ראינן את פלמווד דענין ביאוד מצרוד בשלם -ונחלקו בדעת בר קפרא אום ביאוד פוא בששים או במנאפ-

חולין ז"ח ע"א, אמר ר' חייא בר אבא אמר ר' יפושע בן עזי... ופופ ליה במנאפ' (ז"ע ע"ג)

לחז"ל הי"ה ידוע שפזרוד עם ע"ם פ"א אחת נששים לעומת פאי"ע עם עצמותיו, וזרוד בלי ע"ם פ"א אחת ממנאפ באי"ע בלי עצמותיו -ונחלקים באם ז"ר"ף בר קפרא את פצ"מות עם פבשר לענין ביאוד. לכאורה, פשאלה בד"ן פצ"מות פוא בזה שמי"ד אחד ייתכן ואין פצ"מות נותנים עם -בין עצמות איסור ובין עצמות פיתר. ומאי"ד יכול לפיות שפצ"מות בולעות ממח שמתבשל עמפן וטעם פאיסור וגם עם פפיתר מתחלש בזה שפוא מתפשט עם לתוך פצ"ם. מפ"א יו"א שאין מ' שיסבור שפצ"מות של איסור לא י"רצפו לאיסור מפני שאינן נותנות עם ולכל זאת י"רצפו לפיתר מפני שבולעות עם -א"כ או שצ"מות פאיסור מ"רצפות לאיסור ועל פיתר לפיתר. או שאין פצ"מות מ"רצפות לא לאיסור וג"א לפיתר. וע"פ מה שאנן פוסקים שאיסור בשלם לכאורה מוכרחים לומר שכשנפ"ל בשר איסור לתבשיל פיתר מ"רצפים עצמות איסור ועצמות פיתר לפיתר.

ר"ן פרק ג' פנשה (בר"ף ע"ג ע"א) ד"ה גרסי' בגמ', ובזרוד יש ע"ם פרבא ... פרבא"ן ז"ע כן

פ"ר"ן ר"ב לומר דצ"מות קשות לאו רק שאינן אוסרות א"כא בולעות מן פאיסור ומוציאות לפחל"ש את עם פאיסור ומ"רצפות לפיתר - ובזה מיושבת פסתירה בין פירוש"מ' בערלה שק"פ' איסור מ"רצפין לפיתר דמ"א בחולין, ופ"א את דעת פרבא"ן פחולק. פ"רא"ש בחולין מ"א את דברי פ"ר"ש בתרומות-

ר"א"ש פ' ג' פנשה סי' ע', גרסינן בירושלמי... מסתבר כ"ע', לכך נראה... ואוסכתא פ"א

פ"ר"ש סובר שפס"א בחולין לאו דוקא ופאיקר כירושלמי בערלה שצ"מות איסור מ"רצפות עם פפיתר ואין חולק בין עצמות קשות לרכות.

ש"ע י"ד סי' ז"ט סע"א או ורמ"א, וש"ק ס"ק ב'

פ"ש"ע פסק כ"ו פ"ר"ש. פ"רמ"א פחמיר של"א דל"ף את עצמות פאיסור לפיתר - אב"ל לא פחמיר ד' כ"ד דל"רפן עם פאיסור.

ש"ק ס"ק א'

פ"ש"ק פחמיר כ"ר"ן שצ"מות רכות מ"רצפות לאיסור

ש"ע סע"א ב'

אם נתבשל פאיסור לבד קודם שנפל לפיתר, בל"ע פצ"מות עם איסור ושוב אוסרות את תבשיל פפיתר בנפילתן לתוכו.

חולין ז"ו ע"ב משנה, ירק... אוסורו', ובגמ' ז"ט ע"ב, מתני' דל"א... עם, ופלכתא... עם

פלכ"כ קי"ע שאין פ"ד נותן עם ומסלק את ג' פנשה ופבתבשיל מותר

ר"ש פ' ד"ה ופולכתא

ר"ש פ' פ"ה שומן פ"ד אוסר שפ"ר בשומן יש עם

תוס' ד"ז ז"ז ע"א ד"ה שאנן חל"ב, ופ"ר (ר"י בר) ר"מ פ"רש ... שאין פ"ד אוסר'

ש"ט פ"ר"ב פ"א של"א גזרו לאוסר את עם שומן ג' פנשה

ש"ע י"ד סי' ק' סע"א ב'

דק"מ נראה שג"ד פנשה נקרא, בר"פ' ואינן בשלם כשפוא שלם ולפ"ככ אם אינן מכירו אוסור, אב"ל אם פכ"ר וס"דקו א"ז סי' כ"ג ד"א א"כא כ"ג ד"שומן. ובנימוח אין עליו שם בר"פ וב"ש - אב"ל פ"ש"ע פתיר רק כשיש סי' כ"ג ד"ז ו"ז"ע ד"מ פ"א אינן בשלם ברוב פ"א אינן נותן עם?

ש"ז ס"ק פ'

מדרבנן ז' סי' כ"ג ד"מ שנת פ"ד מפני שאוסרתו תורה למרות שאין בו עם. ופ"ר. דפ"מ"ש ל"ע בצ"מות פ"י נקום לומר שפ"ד מ"רצף ל"ר"ק דב"ש את פ"שומן -

חולין ד"ז ז"ז ע"ב, אמר רב נחמן ג' בששים ... מן פ"שומן

לכאורה סובר רב נחמן ש"ז סי' ג' ג' פ"ד וק"מ"ד ד"ז ששים ול"א חמשים ותשע.

ר"ן פ' ג' פנשה (בר"ף ס"ף ע"ג ע"א) ד"ה אמר רב נחמן

פ"ר"ן ד"מ מדובר בשומן פ"ד

רמב"ם פרק ט"ו אכילות אוסרות פלכ"כ י"ז, ופ"ד עצ"ו...

ד"פ פ"רמב"ם פ"ד אינן בולע כ"ו שאינן פולע

ראינו בנצ' ש,כל איסורים שבתורה בששים' -לפי רש"י (והרמב"ן) פוא דין חדש שזירו ורואו של איסור אינו
בגד הרוב אדכא בששים, ולפי רמב"ם פוא שיצור הנתינת אדם -סאין זריק לחשוש לנתינת אדם אחרי שיש
ששים, ולכ"ע כסאין אפשרות לכאיהא דא חשו חז"ל לכאם.

חולדן דף ז"ז ע"ב, אמר רב נחמן... ואין בינה מן הנחמן, ורש"י

כחל פוא דף הבהמה, ובהגר שלו פוא כחו ספוד ספוד בחלב, ולקמן נראה ששפחלכ פנמנא בכחל אחרי
שחיה אינו חלב מן התורה לעצן בשר בחלב, ומ"מ נדרבנן איסור לבשל כחל אס בשר אד שיוציא ממנו כל
פחלב תחלה, ואם אבר ובשל את פחלב לפני שפוזיא את פחלב פכד איסור אד שיהיה בהגר ס' כנגד
פחלב - ומ"מ פכחל אלא מלכא דאס אס בהגר - ופי' רש"י שפחלב פוא מן הנחמן, פואיל ומין פיתך פוא
- לכאורה פכוננה פיא שגבר פכחל פוא פיתך כלפי פחלב פספוד בו שנקרא איסור, ובינה של אלו אלא
פוסרת מה שנתבשל אמה אס דא שיש ששים כנגד-פ

ע"ב, אמר רב רב אידי... ואפילו פכי איסורא

בינה של אלו אלא מן דא אס דאיסור מה שנתבשל אמה, אבל בינה שיש בה כבר אפשרות אוסרת (ואפילו
אם פיא של אלו אפוא).

תוס' ע"ב ז"ח ע"א ד"ה הביטת אפשרות, ונראה...

תוס' פביאו מפירושלמ' פבדל בין ביטים בקלפיתן סאיון מפלטיא דלביטים קלופות סאוסרות את מה
שנתבשל אמה (משאזת תוס' שדברי פירושלמ' פס בנעל לעצן אחר ותוס' פסתפקו אס שייך לחלק אס
כאן -ופיא מחלוקת בדף ס"ד ע"ב בתוד"ה גאולי ביטים שרש"י פי' גאולי ביטים פפליא של ביטת אלו אלא
זכו מנן פעצן סאון דנאם עלוי- ותוס' פביאו פי' אחר מפארוק.)

אור סי' פ"ו (ס"ה-ס"ו), ובינה שיש בה... לחלק, ב"י ד"ה ומ"ש דבספר, ודרכ"מ אות ט', וכו'...

פאור פביאו מחלוקת בין פרא"ש לבין ספ"ת אס פנצ' כאן פיא לפלכא, ובדרכ"מ פביאו את פבתראי
פמחאריס.

ע"ב בנצ' ז"ח ע"א, אמר רב שמואל בר אבא... בס' ואחת ופיא נותרת' (תלמא)

רב פונא סובר שכנגד ביטת אלו אלא ז' ששים ואחת

פרא"ש פרק ג' פנשה סי' כ"ח, ומסקינן... ביננות

לפי פרא"ש באמת אין בינה יותר חמורה מנצ' איסורים וכשיש ששים כבר אינה אוסרת - מנדנן שפיה
בנפח פפיתר ששים כנגד נפח פבינה פאוסורה מותר, וכאן מנדובר מ"מ שלכא בא למדוד את פביטים
פמותרות לפי נפח אלא רנה לפתירן ע"י ספירת ששים של פיתר כנגד בינה אחת של איסור- ופרי
יש לנן לחשוש מנצ' מפיביטים של פיתר פוי קנעת מנצ' של איסור ולפיכך אמרו חז"ל לפתיר רק
בששים ואחת ואז סביר לפניח שיש ששים בנפח כנגד פבינה פאוסורה.

פראמב"ם יש לו שיטה אחרת למחרי בכל פנצ'.

פראמב"ם פרק ט"ו מנכלות אוסרות פלכא י"ז, י"ח, י"ט

שיטת פראמב"ם סאיוסור דאורייתא בגד בששים, ואם פאיוסור פננתן אס פוא בריה שלמה כחו בינה בגד
בששים ואחד, ואיוסור דרבנן בגד בחמשים ותשעה (למשל כחל) ואם פוא בריה -כחו שמון ג' פנשה-
בששים, ואי"כ, למחב"ם כל איסור דרבנן בגד בנצ' א, ובינה בס"א אפי' כשמדת פנפח של כל פביטים
ידוע- וכן אפי' בבינה שנתערה בדברים אחרים, אבל פרא"ש איסור דרבנן בס' ובינה בס' אלא אי"כ
נתערה בביטים של פיתר ובא לשער ע"י מנן, וכן בינה טרופה שנתערה בביטים טרופות של פיתר-
למחב"ם כבר אינה בריה ובשדה בס', ולפי פרא"ש בס' לפי נפח ובס"א לפי מנן.

ש"ע י"ד פ"ו ס"ה... אפילו אס אינה קלופה' וס"ג, וש"ך ס"ק ט"ז... עכ"ל', ולכן נראה...

פשו"ע ופרא"א פסקו כפרא"ש אס נתבשל אס ביטים אחרות ז' ס"א אפי' בארופה, ובנתערה
בתבשיל אי"כ אלא ס', ופשיך חש למחב"ם ואי"כ אס בתבשיל ז' ס"א (ואי"כ פוא טרופה.)

ש"ע י"ד פ"ו ז"ח סעיף ז', ח' ורמ"א... בפלכותיפוס', וש"ך ס"ק כ"ו

למשעה, איסור דרבנן בגד רק בששים כפרא"ש ולא כפראמב"ם.

ופנה, פרא"א סתם דכל פאיוסורים פנעלעים בנצ' בגדים בס' חז"ל מנחמ"ו ויין נכך, ופרי למדנן שחז"ל
פחמרו בכמה איסורים שנתערו בו מנינם סאיונם בגדים בס' -שביצית וכל בגד שפן, ארלה וכלאוי פכרם
במאמיתים, תרומה ותרומת מעשר במנא -ופרא"א פשמי"כ כל זב-

ש"ך ס"ק כ"ז, ולדיון פפרא"ש ד"ה דשיצור דערלה

ארלה וחלה נפגות אס בחז"ל ובטלות מנין במאמיתים

חולדן דף ז"ח ע"א, פפוא פלכא דזיתא דתרבא... מן התורה, ורש"י

מר בר רב אשי רנה לפתיר חז"ל שיצור חלב ע"י ביאוד בשלשים ורב אשי אער בו שזריק ששים -ולכאורה
רב אשי פבין שבנן סבר שחז"ל שיצור איסור רק מדרבנן וכל איסורים דרבנן בגדים בשלשים-

ש"ע י"ד פ"ו ז"ח סעיף ו', וט"ז ס"ק ט'

פנצ' חידש שלמנעה אס חז"ל שיצור של איסור דרבנן בגד בששים ורב אשי אער בו אס על פנצ'זב
באיסורים דרבנן.

למדן את דיני ביאוד איסור למעשה בנצח למדינת ששים - נכדל בחשבון ומה לא - פרוטב וחתוכות של
פיתר נכדלים בחשבון הפיתר, לפי פשו"ע אצמות פאויסור נכדלות בחשבון הפיתר, ולמעשה אין לכדול את
פקדורה בחשבון הפיתר ולא את מה שבלוה בדזופנותיה. בנצח לחתיכת פאויסור אצמה - במחקרה ומכירה -
מפורש בראשונים וכן נפסק לפעלכ בשו"ע שמודיס בכל פחתוכה אף על פי שמדק את פחתוכה ולא
שאר אדלא אצמה -

1' שו"ע יו"ד סי' ז"ח סעיף ד', ...כמה בלעז וש"ק ס"ק י'

לדולס זריכים לחשו שכל הכל פקדורה בלעז פאויסור ושאיסור בזין וכלי בלעז פאויסור מפליטיס כל
!סנס

2' ש"ק ס"ק י"א, וסי' ז"ח ס"ק א', ואצ"ע דמנע... ורחבה גדול'

בדק כלל אין ששים בתבשיל כגד פקדורה

3' רמ"א סי' ז"ח סוף סעיף ד', איסור שנתבטל בקדירה...

אצ"פ שבנפילת ראשונה חשנן שיכא כל פאעס מ"מ אס בנפילת ב' חוששים אולי לא יכא - ופכל יכא
בשנייה, וכן לעולם!

ואי"כ - בכל תצרות איסור ופיתר בין אס פאויסור נכר וסדק אונת וכל שכן אס אינן נכר (והוא מסוד
פקדורים יש לפס תורת ביאוד) אס אין ששים כגד פאויסור פכל אסור ואס יש שם ששים פכל מותר.
פמ"א מוס"ף אד תנבז כדי לפתיר את הפתצרות -

4' רמ"א יו"ד סי' ז"ח סעיף ד', וכד איסור ... כאילו מכירו וזריק לפסירו משם'

חלל שנגד לתבשיל יש ששים כגדו אסור לכדול את הפתצרות שפרי נתן לפסיר את פחלב אצ"י זינן -
שנותנים מים זיננים בתבשיל ופחלב יאלל למעלה - ואצ"פ שפנ' תוספת פזיננים אין פאויסור נכר ופ"ה לא
לבלל בששים, בכל זאת כל שאפשר לפפרידו לא נקרא תצרות.

5' ש"ק שם ס"ק א"ז

פמ"ח מדז שפזיננים מצלים אס אס פחלב פנבלל בתבשיל ומחילא מותר אס כשאין בתבשיל ס'
כגד פפיתר, ופ"ק חולק עליו (וכן פמ"א).

6' כרתי ופתי (לפמ"א אייבש"ף) סי' ז"ח אות ו' בפתי ... שפמאכד מתקדקד'

שיטת הפתי שלל נקרא נכר אס אי"א לפפרידו מכלי לפפסיד פמאכד, ופביא רא"ה משיטת פמחבר
דקמן שכלי איסור שנתצרב בכלים של פיתר בשל ברוב ואצ"ע שאפשר לפעציל את כולם.

7' פרי מגדים סי' ז"ח משבטות זבל ס"ק ז', ובכר"ו אות ו' ... כמכיר פאויסור'

פמ"ח חולק על הפתי וסובר שאין לפקד אף כשפמאכד יתקדקד - ודוקא בפעלע יש מקילין שם
בזדאי נקראת תצרות שפרי לעולם לא יפא פאויסור נכר - אולא יש תיקון אצ"י פגעלע ונקרא דבר יש
לו מתירין שפוא אסור מדרבנן ובמקום פפסד לא פמחירו לקרותו י"ל מתירין. לא כן בחלל שאפשר
לפפרידו מנח - לא נקרא תצרות כלל ואינן בשל אפ"י במקום פפסד.

ואי"כ - אין שם תצרות נקבא אצ"י מה שאין אי"א פמחלקים נכר מפשאר אדלא מזה שא"א לפפרידו זבל
מזה. ונשאלת פשאול איך פדין כשפאויסור נכר אביל אי אפשר לפפרידו מפפיתר -

ראינן בגמ' בפסחים פאויסור פנתן אעס לפעס מותר. פגמ' בעבודת זרה דנה בכמה דברים אס פנתנן
אעס לשבח או לפעס - ומסקנת פגמ' פיא שצכבר פבר (אצברא דדברא) נתן אעס לשבח (ואולל אע
שלחן מלכיס!) אביל אצבר ביתי פסתפקו אס נ"ע לשבח או לפעס אס נפל לשכר או חומ"ף, ור"תה פגמ'
דפושעו מנע שפ"ה -

8' אבדוה זרה דף ס"ח סוף א"ב, איבציא דפו... אימרט' ורש"י ד"ה אימרט' אימרט'

אד כאן דנתה פגמ' באס בישל שכר וחומ"ף אס אצבר ואח"כ פו"יא את פאצבר וכל פשאול פיתא אע
אעס פאצבר בחומ"ף, אביל אצבר אצמח אסרתו תורה אצ"פ ששעמו מוס, ואס פאצבר נחתק ואי אפשר
לפו"יא את פחתוכה אסור בגדל פבצין - ורש"י פוס"ף יש חשש שיאכד חתיכה שלימה של כעדשה -
וקשה לפבין כוננתו שפרי אס חז"י שיצור איסור אסור ופאויסור נכר.

9' שו"ע יו"ד סי' ק"ד סעיף א' דברי פמחבר

פשו"ע פסק שאס נתבשל או נבלש פאצבר פוי ספיקא דאורייתא ואסור, וכן אס נמוח למחרי ז' ששים
כגדו, אביל כשנתק ואי"א לסנן אצ"פ יש ששים אסור משום פבצין.

רמ"א שם ונקודות הכסף באמצע דבריו, אדא כוונת רמ"א... דא גזרו ביה'

רמ"א פסק כרש"י שדוקא גשרי שישארו בכעזשה איסור הנחתק (אם יש ס' כגדו) ופסביר פש"ק שפ"א גזרו מדרבנן שכעזשה גשרי אינו בעלמא נחמת חשיבותה - שפאכעלע בעין חייב מלקות.

ז"ז ס"ק א' באמצע, ופ"י דבריו פאור פוא כק... אין מקום דקיימה דפע"ד'

פש"ז חולק על רמ"א וסובר שאז"פ שאי אפשר לסנעפ דא נקראות תערובת מפני שפאיסור נכר - פרי לון מחלוקת אקרונית בכל תערובת אשר החתיכות נכרות אב"ד קאנענת ואי אפשר דפפרי' חתיכות פאיסור מפייתר שלפי פש"ק פ"ז תערובת ופאיסור בעל בסי' ולפי פש"ז אין כאן תערובת - לפי פש"ק פש"ס, תערובת נקבא בזו פא"א דפפרי'ט ולפי פש"ז ז"ז שאינם נכרים, וא"כ - איסור שאינו נכר ואפשר דפפרי' חייבים דפפרי' (וב' פוסד נחלקו פפלת' ופפ"ט). ואיסור נכר וא"א דפפרי' תלוי במחלוקת פש"ז וז"ז.

ו' כאלו מכירו וכו' אם המאכל מתקלקל בכך יש לזדד להקל דהא פסקינן לקמן בכלי זלוע איסור דבעל צתרי אף דנוכל להסיר האיסור בהגעלה מ"מ בעל חד צתרי והטעם כמש"ל הואיל ולריך הולאות ומכ"ש במקום שמאכל מתקלקל

ביאוד איסור דכחחלד

בכד דדינקט של ביאוד בהס אסקנן צד אכשיו פי"ה מדובר במקרים של נפילת איסור דחוק פיתר שלכא במתכוין דין פמארב איסור בפיתר צד מנת דלכטו מניין במשנה בתרומות -

1' תרומות פרק ה' משנה ט' בסוף, סוף תרומה שנפלה לפחות מנאכא ואחר כן...

פמוסיף חולין דתערובת תרומה וחולין כדי דלכטו פתרומה אין פתרומה בטל

2' ב"ב דף ד' ע"ב, ותמן אין מבטלין ... דכחחלד'

תמן פירושו במשנה - ולכאורה ר"ל שאין מבטלין... הוא לשון משנה באיזה מקום

3' רש"י ע"ב דף ו' ופא קמבטל, ור"ש תרומות פרק ה' משנה ט' ד"ה וי"א וי"ב

פא' פבינה מצה שפמשנה מחלקת בין שאלה מצדי שמדובר במשנה שפא איסור וקנט דעובר במצדי

בנעצ דמקור מצה שאין מבטלים איסור דכחחלד מניין דצות בראשונים - ראונו את פלימוד בחולין מצרוא בשלד דביאוד בשלד ובמא - ופקשה פל"א דלכ"ל מנה לא נלמוד מצרוא בשלד שסמ מין במיין בטל בשלד ותיירי פל"א מצרוא בשלד חידוש פוא שפתורה פתייר דלכטו את פאיסור דכחחלד ומחילא אין דלמוד מנאן דלכטו פתורה כולל - ופרי רש"י מנא עס באב"י שפלמוד פוא לימוד אמור מדאר"תא - ומדוייק שפאיסור דלכטו איסור דכחחלד פוא מפ"ת -

4' ר"ן פרק ט' פנשה (בר"ף ד"ה ע"ב), ואיכא דמדיק... בשלד בי"ד'

פרי"ן פביא מדברי פתוס' (בתוס' שלפנינו אין את פקטע פצה) שפאיסור דלכטו איסור דכחחלד פוא דדרבנן בלכ"ד, ופראב"ד סובר שפוא מפ"ת.

5' פתחי תשובה י"ד סי' ט"ז אות ט'

דפ' פנעצ ביהודע דלכ"ז איסור דלכטו את ממשות פאיסור דכחחלד, וצדי"ן ז"ע איפ"ה פמקור בתורה -

6' שו"ת חתם סופר י"ד סי' ש"ט, ופנדע"ד... חד בתרי'

פחת"ס מנבטל שאין צ"ל דישאל דלכטו נביעה - מכאן שאין דלכטו דכחחלד.

7' רמב"ם פרק ט"ו מאכלות אסורות פלכ"ה כ"ה

עס ברמב"ם מדוייק שפאיסור פוא מדאר"יתא אב"ד פקנט פוא מדרבנן, ופראב"ם חידש שלכא פל"ו קנט דלכטו עס פמבטל צל"ו אב"ד דלכטו מותר (לכאורה מפני שאין פאחרים יותר ארוצים מפל"ג).

8' כסף משנה ע"ה, ומ"ה רבינו שני"ד...

פרש"ה"א פוסיף עס מנא שנתבטל בשלדו איסור שאס נתיירו דלכטו מנ"א שפמבטל נענה, ופכס"מ פקשה שא"ל אחד דלכטו איסור כדי דיתנן דלכטו שפרי כלל בדינו פוא ש.אין אדס חוסא ולכא לו, ותיירי שצבירה זו ק"ה פיא בצ"ו פפאון, וסמ י"ד שחז"ל אסרו פוא מנא שנתבטל בשלדו כדי שלכא 'בקש מנכרי דלכטו בשלדו.

צו שיש איסור מנירה דלכטו בכ"ה פאיסורים פוא ספק בל"א ב"מ ז' ע"א, ויש עס מחלוקת בין תוס' דר"י אס עס כשאומר דלכטו דעשות דלכטו פנכרי בכ"ה פספק או שפוא מותר בודאי, ופרי"א פסק ב"ד ר"ז צ"ס דשאסור מותר דלכטו דעשות איסור אב"ד דלכטו צל"ו אסור ופשי"ך פחמיר, וכ"ז בנעצ דלכטו דאר"יתא ופמפרשים פבינו שיש מחלוקת ש"ך וצ"ז אס אסור מותר דלכטו דעשות איסור דרבנן.)

9' שו"ע י"ד סי' ט"ז סעיף ה' דברי פחמה, וש"ך ס"ק י', י"א

פש"ך פביא שני פסעמים מפב"י שאסור כדי שלכא יפנו מצשיו (דפיינו שיבטל כדי דלכטו דלכטו דלכטו) וסמ כדי שלכא 'מנא דלכטו דלכטו, ובראובן שבי"ד איסורו של שפאון כדי דלכטו דלכטו מותר דלכטו! (א"ל עוסר פמנעו)

10' ט"ז ס"ק י'

פמפרש"ד פ' את פאיסור מנא שנתבטל בשלדו באופן אחר דלכטו שאס נתבטל בשלד אחר ובידיעתו פרי פוא צל"ו כמצדי, אס דלכטו שפמבטל בשלדו פוי ע"ה מותר לו.

11' חידושי רש"ך א"ת ד"ה וכן מנא שנתבטל בשלדו

פריב"ש דן ע"ה מנא שבי"ד איסור דלכטו אסור - ופיינו כעס, אפנו מצשיו שאס נתיירו דלכטו פרי פמוכר נענה - ופוא באמת פאעס פמפורש ברש"ב"א.

ופנה, רדין פוא שפאנא שרף רפרי מבושד דא נאסר פתבשי' מחמת בליעות מפרש' או מפני שבדע טעם
פרש' בששים או מפני שפרש' עתן טעם דפגם בתבשי' ואינן אוסרו - אבד פרש' צלחן אוסור וחיבים
דפסיר.

12 שו"ע יו"ד סי' פ"ד סעיף י"ג, וש"ק ס"ק ד"ח

מותר לחמס את פדבש כדי דפסיר פנמלים ואצ"ע שמכניס בליעות מפנמלים, לתוך פדבש ונמלא מבטע
איסור דכחחלע - בכע זאאת מותר שפרי אין כונתו דבטע את פבליעות אלכא דפוליא את פנמלים

13 פתחי תשובה אות י'

פפ"ת פביא מחלוקת אם פפיתר בדבש פוא מפני שמותר תמיד דכחחלע דבטע איסור אם אין כונתו כדי
דפתיר את פאיסור או שדוקא במקרה כעין ז' של פדבש מותר בגלע פצדיר ברירע אחרת.

14 צ"צ יו"ד סי' ל"ט ס"ק ז',... בצנן אחר'

פצ"צ פחמיר שאין דבטע איסור אפילו שטע דשם פתרת פאיסור אלכא במקום שאין ברירע אחרת.

6 והנלע"ד דודאי מוכח מן התורה שלא
לבעל איסור לכחחלה דאלת"ה למה נשליך טרפה לכלב
ונבלה גנכרי ולגוי ולמה לא נבעלנו חד בתרי

ראינ את פאמ' בבי'כ שאסור לבטל איסור לבתחלה. שם באמ' מ'ינ חידושים בענין-

פאיסור לפשתמש במוק'ה בשבת וי"ט ערש"י ופא כנראפ מפ"ת ולתוס' מדרבנן - ופוא שכד דבר, שאיינ מן פמוכן' -ע"כ אצמ' לשימוש פומת בשבת או וי"ט ובא ופשתמש בו בשבת וי"ט -ע"כ זב שפשתמש בו אשאו לדבר פאומ' לשימוש ביו"ט -וי"ט כזו אסורה. באשנות, ברייתות ובאמ' נחלקו תנאים ואמוראים בפד' דרפ' פמדויקת שד דבר, שאיינ מן פמוכן' לשבת וי"ט. עכ"ע ביו"ט -שפבישוד ע'זורק פיום מותר בו- כד כלי בישוד, מוכנים' לשימוש וכן אצים פאומ' ל'פסקה בתנע' פם מוכנים ליו"ט. ע"כ כן אצנ' אצ' פמחובר לאילן שמשו, אילן, ולאו, אצ' ומחילא איינ מוכן ליו"ט - ובאפ' אס באמ'ע יו"ט נער מן פאילן אסור לפשתמש בו ביו"ט שפרי' לא אצמ' לפסקה אס כניסת וי"ט. לפדכפ קי"ע דכן פדין ביו"ט שחל ביום ראשון ונער פאצ' בשבת שלפנ' שפשימוש בו ביו"ט אשפ' עכ"ל פמוכן ליו"ט ואסור. שיאת ר' יוחנן איינ כן ופוא סובר שכד דבר פנע"ד איינ אסור אלאו בו ביום אבד אס נער בשבת נקרא, מוכן' ליו"ט שלאחרי, וכן בי'כ פנע"ד בשבת מותר ביו"ט שלאחרי. בכד זאת אסור ר' יוחנן לפשתמש ביו"ט שחל לפיות ביום ראשון בעצים שנער בשבת שלפנ' משום זכר -

1' בי'כ ד' א"ב, אמר ר' יוחנן אצים... דלא חזו לפסקה' ורש"י

ר' יוחנן חש אס נתי' ביו"ט אצים שנער בשבת שלפנ' ובאו לפתיר אצים שנער בו ביום.

2' ע"פ, אמר רב מתנה... מסיקין'

רב מתנה פתיר לבטל פאצים שנעלו לתנע' ברוב אצ' פיתר

3' ע"פ, ופא קא מבטל איסורא... בדרבנן מבטלין'

לבאורה כאן חידוש פאמ' שומת לבטל כד איסור דרבנן לבתחלה

4' ע"פ, ודרב אשי דאמר... קל' איסורא'

פאמ' פקשה דמוק'ה פוי דבר יש לו מתירין ולאו בטל, ותיר' שבמקרה ופאיסור נער' אצ' פשימוש ע' דש"מ בטל

5' תוס' ע"פ ד"ה ותנן, דפא דאמר בדרבנן... אין מבטלין'

שיאת פתוס' שאין איקר למוק'ה מפ"ת ורק בדרבנן כזו מותר לבטל

6' רא"ש פרק ראשון בי'כ סי' ב', ואצ"ע דאין מבטלין... ואפ"י אין לו מתירין'

שיאת פרא"ש שבמקלא קל' איסורא בלבד מותר לבטל לבתחלה (אס פוא איסור דרבנן). וא"כ יש לע"ג שיאת - ערש"י מותר לבטל כד איסור דרבנן, לתוס' רק אס אין לו איקר מפ"ת. ורא"ש רק במקלא קל' איסורא.

7' שו"ע יו"ד סי' ז"ט סעי' ו' ורמ"א... ואין לשנות'

פשו"ע פסק כרש"י אבד דוקא במקרה דמו' למפ' שראיינ באמ' -דפיינ שכבר נעארב פאיסור לפתיר אלאו שחסר בישוד ביאוד (כצ"ן אצים שכבר נעלו לתנע'), ופרמ"א כנראפ פסק כחו פרא"ש.

8' ע"ק ס"ק י"ט... ודוחק'

פשו"ע פקשה שפשו"ע סת' אצמו בע' חנוכה (שאיקרו דרבנן) ולאו פתיר לבטל פשמן לבתחלה

ופנה, פרגב"א פו"בא מסוביא בע"ז חידוש לענין ביאוד איסור לבתחלה-

9' א"צ ע"כ סוף א"א, ת"ר קנקנים של אבדי כוכבים... יין לבתחלה' (ע"כ ע"כ)

כדי לפכשיר קנקנים של נכרים שפחזיקו בהם יינ' אפשר לערות לתוכם מים ולפכסם כד כ"ד שאות למשק שלפ' מים או לפטי' לתוק קנקנים זיר מפנ' שפוא שור' את פיינ פנבלע בהם.

10' ע"כ ע"כ א"ב, איבאיעו לפו מפו ליתן לתוכו שכר... בעלמא ורש"י, ותוד"ה שרא

זב שז"ר' לפכשירם פוא דוקא כדי לפשתמש בהם ליינ כשר. אבד אס איינ מתכוון לפשתמש בקנקנים אלאו לפאר משקים אין זורק בשום פכשרה.

11' תורת הבית לפרשב"א בית רביעי שער רביעי, כבר ביארנו... לדי נתינת אס'

פרשב"א למז שפאמ' פתיר' במפורש לפשתמש בקנקן למים לעלא פכשרה מפנ' שאסם פיינ פלונעס פנבלע' בקנקנים פוא מוצ' ומתבטל במים ומותר לבטל איסור מוצ' לבתחלה (ודוקא ביינ אסור לבאורה מפנ' שסוברים שיינ ביינ לא בטל) ולכן כלי שמשמשו בפיתר מרוב שבלע איסור מוצ' באופן שתמיד יפי' שים כנעד פאיסור אין שום זורק בהעלע.

12' שו"ע ע"כ סעי' ז', ושו"ע יו"ד סי' קכ"ב סעי' ה'

פשו"ע פסק כחו פרגב"א

ביאוד איסור

מה נקרא תצרות :

אין נכר אבד אפער לפרדי את פאיסור מפיתר:
רמ"א - דא נקרא תצרות וחיב לפרדיס
במקום שיתקלקל: כר"פ - א"ז לפרדיס / פמ"ג - חיב לפרדיס
נכר אבד אי אפער לפרדי את פאיסור מפיתר: ש"ך - פוי תצרות ובע"ז / ג"ז - לא נקרא תצרות ואסור

במה מתבטל פאיסור:

אין במינ (בטעם): בששים לכ"ז
אין בשמינ מינ: רש"י ז"ל ע"ש (מפ"ת) וז"ל ש"ל יתן ע"ש (מדרבנן) - ע"ש וצ"ח קפ"ל (נכ"ר מסל"ת) ואם אין קפ"ל דק"ל בששים
תוס' ז"ל ע"ש יתן ע"ש (מפ"ת) צ"ח קפ"ל (אומן) ואם אין קפ"ל יתן ע"ש (מפ"ת) וז"ל ש"ל יתן ע"ש (מפ"ת) וז"ל ש"ל יתן ע"ש (מפ"ת)
רמב"ן ז"ל ע"ש יתן ע"ש וז"ל ש"ל יתן ע"ש (מפ"ת) וז"ל ש"ל יתן ע"ש (מפ"ת) וז"ל ש"ל יתן ע"ש (מפ"ת) וז"ל ש"ל יתן ע"ש (מפ"ת)
רמב"ם (שו"ע ע"פ פ"ק) ז"ל ע"ש יתן ע"ש וז"ל ש"ל יתן ע"ש (מפ"ת) וז"ל ש"ל יתן ע"ש (מפ"ת) וז"ל ש"ל יתן ע"ש (מפ"ת)
רא"ש ז"ל ע"ש יתן ע"ש וז"ל ש"ל יתן ע"ש (מפ"ת) וז"ל ש"ל יתן ע"ש (מפ"ת) וז"ל ש"ל יתן ע"ש (מפ"ת)
שו"ע: יצ"ח ע"ש (מפ"ת) (ר"ב"ש אפ"ר ע"ד פ"ק) (ש"ך: וז"ל קפ"ל שאין מסל"ת) ואם אין קפ"ל סומכים ע"ש
רמ"א: אין סומכים ע"ש קפ"ל (נכ"ר) א"ל ע"ש (רמ"א: חוששים ש"י מסיח קפ"ל בכונן דוקא או מסל"ת דוקא)
איסורים דאורייתא: ששים כ"ז - בר"י ע"ש דאורייתא: רמב"ם - ס"א (ש"ך לחומרא) / רא"ש - ס"י (שו"ע)
איסורים דרבנן: רמב"ם - נ"ט / רש"י - ס"י - בר"י ע"ש דאורייתא: רמב"ם - ס"י לכ"ז
ח"י שיעור איסור: (ג"ז - אפי' ח"ש מאיסור דרבנן) ס"י
חמ"ד בפ"ס: דא בט"ל בין במינ בין בש"ל במינ
ט"ל: שביעית ו"ן נ"ק: במינ לא בט"ל, ש"ל במינ ב"י
ער"פ וכלי פכ"ר: במינ במאח"י, ש"ל במינ ב"י
תרו"פ ותרו"מ: במינ במא"פ, ש"ל במינ ב"י: רש"י ב"ל אב"ל ב"ב ע"ש במינ במא"פ / תוס' בש"ל בין ב"ל ובין ב"ב

איך משערין:

בדרך כלל משערין בנפח / בתצרות ל"ח ב"ל של ב"ב אסור ע"ש (שו"ע) אפ"ר ע"ש במינ - אב"ל א"ז ז"ל ס"א

כל: שבעה איסור ובע"ל בו פיתר: משערין בכ"ז כ"ל כ"ל ב"ל אסור ופ"ל י"ב
כלי פיתר שבע"ל בו איסור: אין פ"ל מ"ל ע"ש

תבטל:

אם ראין שפ"ו ששים בשעת נפ"ל ונתמ"ע ע"י בישול: מותר (רמ"א: רש"י במינ דוקא) רש"י - יש לפחזר
אם לא ראין כ"פ פ"י בשעת נפ"ל: רמב"ם - משערין כ"פ פ"י (רש"י: ש"ל במינ) / רש"י - כדפ"ת (רש"י: ש"ל במינ / רש"י א"ל ב"י)

צ"ח: צ"ח איסור: ר"ש - מ"ל ע"ש (שו"ע) / ר"ן - קשות מ"ל ע"ש (ש"ך) / רמ"א - אין מ"ל ע"ש
צ"ח פיתר: מ"ל ע"ש א"כ כבר נתבטל ע"ש פאיסור בפחות מ"י - א"ז מ"ל ע"ש

אי"ס:

אין מ"ל ע"ש לא לאיסור ולא לפיתר
אי"ד פ"ש: אם ס"ל א"ז ס"י כ"ל, אם נ"ח ז"ל ס"י כ"ל, ש"ל פ"י: רש"י - ז"ל ס"י כ"ל (שו"ע) / ר"ב"ם - בט"ל בר"ב

